

GAUDIUM PASCHALE,

Quod
SEPULCRALIS LAPIDIS JANITOR,
COELESTIS CURIÆ LEGATUS,

OB RESUSCITATUM EX MORTUIS MUNDI REDEMPTOREM,

Nonnullis primùm mulierculis
Crucifixum in busto quærentibus,
mox omni omninò detulit populo,

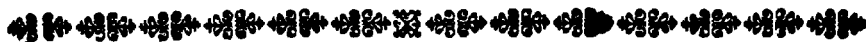
Anniversariis hisce Feriis,

piò mentis ardore renovandum,
quibusvis Christiani gregis cultoribus,
eosq; inter Lycei nostri civibus,

ex officio, ex debito
proponit atqve propinat

M. HENNINGUS WITTE,

ELOQ. ET HIST. P.P.

RIGÆ,

Typis HENRICI BESSEMESSERI.

Dilem denuò, summi clementiâ Numinis, celebramus Paschalem, splendenti exuberantis gaudii lumine coruscantem. Illô quippe æternus justitiæ Sol, CHRISTUS, superatis atrocissimorum cruciatuum difficultatibus, devoratâ ignominiosissimæ mortis acerbitate, prostratis undiq; improbis adversantium conatibus, pristino splendore vitæ restitutus est. Jam acerbissimæ Passionis hiems præteriit, & imber divinæ à nobis penitus recessit indignationis. Flores ecce! novo cum vere, verè cœlestis exsurgunt atqve progerminant gratiæ. Tempus advenit omnium formosissimum pariterq; utilissimum. Qvis etenim, amœnitates amans rurales, vites arboresq; per hortos hinc inde atq; vineta dispositos, in præsentem non putat studiosissimè? Quis peccatorum ramenta amputari totus non desiderat fidelium? Qvis Servatoris pretiosissima sibi imputari merita intimis haud efflagitat desideriiis? ô lucem omni auro magis auream! ô bonum ineffabile prorsus, ac nullô unquam ære redimendum! Auditur in cœtu subinde credentium turturis vox Evangelici, qui RESURREXIT DOMINUS altius sæpiusq; repetit. Illam promptè excipiamus omnes, Angelicô prolata ore, terræ comprobata motu, hostium extortam confessione, ipsiq; veritati quàm maximè congruam. Venite, inclamabat metus & admirationis thyrso percul-

fas & ad Resuscitati bustum stantes, mulierculas candidâ amictus stolâ juvenis, mysterii hujus Præco & testis omni exceptione major. Videte locum corpore vacuum, corporis notate vestigium, linteas agnoscite exuvias, quibus pii eum involvère Libitinarii. Nolite timere, non est, quem quæritis, amplius mortuus, sed vivit; non victus, sed victor. Primum hoc Paschalis resonabat lætitiæ præconium, solemne Angelorum nuncium, & exoptatum hominibus Evangelium. Nam timor & tremor omnes tum mundi replebat angulos, cunctaq; horror commovebat. Quin imo ipsum verebatur cælum æqvò, nedum læt. vultu, tam execrandum intueri facinus. Itaq; plenum mœrore lugubriq; quodammodo indurum habitu Creatori ibat exequias. Sol superioris Solis sui, à quo lumen omne ac vitam sibi dari sentiebat; mortem sine morte & occasu suo adspicere recusabat, adeoque suffusam quasi pudore faciem tristi nubis peplo obvolvebat, simul ac horrendâ orbem involvens caligine. Verùm enim verò hōc ipsō Paschali die omnes istæ, ad exortum è tumba solem, dissipatæ fuerunt tenebræ. Transit modò nox spinarum, clavorum, vulnerum. Caligo evanuit tam grandi nebularum turbinumq; crasitie formidanda. Timeat proinde Judas, qui prodidit, Herodes, qui illusit, Pilatus, qui condemnavit, miles, qui Dominum crucifixit gloriæ. Fidelis verò maximopere exultet anima, gaudeatq; in sinu, quod idem ille moriendo mortem destruxit, ac stupendam

pendam de Diabolo ac inferno victoriam reportavit. Pericles, inclutus quondam Atheniensium Dux, memorabilem ex Samiis obtinuerat victoriam; sed splendorem illius Elpinice, foemina, obnubilavit, dum è bello redeunti non absque lacrumis obviam procesfit, inque hunc modum eundem compellavit: Præclara sunt ista, quæ gesisti, qui nos tot fortibus viris & liberis spoliasti. Pyrrhus, Epirotarum Rex, duplicem contra Romanos duxerat triumphum, postea tot millium internecionem suo volvens animo, dixisse fertur: Si unô adhuc præliô Romanos vicerimus, actum fuerit de nobis. Non ita pugnabat, non ita vincebat Leo de tribu Judæ, geminæ substantiæ Heros, qui absque vel minimi homuncionis interitu, tormentis destitutus bellicis, armatisque militum copiis, acerrima commisit bella, totque hostes potentissimos unâ duntaxat strage debellavit, fudit, sustulit. Conturbati igitur jacent perpetuis constricti vinculis Principes infernales. Ubi nunc Leviathan ille ferox, quem ligare nemo poterat? Ubi Mors, terror ille mortalium ad cujus nomen omnes expavescunt, quique omne, quod terrenum est, in pulverem redigit? Eleazar sibi gratulatus, quod armatum pugione confoderit Elephantem, ut ille unâ cum turri militibus plena in terram mortuus concideret. Majori sanè felicitate CHRISTUS immanem bestiam, Mortem, cum omnibus ejus sociis ac confœderatis, suâ confecit morte, eiq; omnem abstulit potentiam. Quum, labente

superiori seculô, Hispanorum clasſis, excentum conſtans & triginta montium inſtar magnis navibus, adverſus Anglos atq; Batavos educeretur, multorum perſuaſio eam invictam pronunciaſſit. At quando partim à maris impetu concuſſa, partim ab hoſte diſſipata, paucis relictis, reſq; infectâ domum remigraret, memoriam navalis hujus conſervare expeditionis nonnulli ſtuduerunt. Quamobrem moneta tum excuſa, quæ ab uno latere naves referebat Selandiæ, cum lemmate: SOLI DEO GLORIA. In altero quàm plurimæ ingentis molis conſpiciebantur naves, additis inſuper verbis: CLASSIS HISPANICA, & juxta marginem: VENIT, IVIT, FUIT. Ad CHRISTI reſuſcitati victoriam longè illuſtiores hæc ſi applicemus, non ad eò multum errabimus: Venit namq; ille ad infernum, ivit domitor & confector ejus ex inferno, fuit mox infernus, omniſq; ei adempta poteſtas in lapſum genus humanum. Hinc jure meritoq; læti gratiq; canamus: SOLI DEO GLORIA: SOLI CHRISTO VICTORIA. Laudate Dominum, qui ſuum in libertatem aſſeruit populû, cujus dextra quoscunq; Dei hominumq; percusſit inimicos. Communis proinde hæc omnium noſtrûm eſſe debet felicitas & commune gaudium: Omnium ſiquidem revixit ſaluti, qui pro omnium peccatis ſeveriſſimæ ſe addixit paſſioni. Reſurrexit io! ac in æternum vivit, qui à morte teneri immortalis neutiquam potuit. Aſcendit è terra Altiffimus, ut ad terram pavore confuſi ſe pro-

jice-

jicerent custodes. Illi venerant, ut mortuum observa-
rent, nunc autem, ruptô sepulcrô, ut mortui concidunt. Etenim cum justus resurgit, peccator emoritur, cumq; reviviscit innocens, ejus intercipitur antagonista. Terram respiciebant, terram salutabant terrenæ mentes, nec ascendentem cernere Deum, nec rutilæ sustinere resurrectionis fulgorem valebant. Judæi JESUM sarcophago immissum haud amplius ut Doctorem timebant, sed crudelis in eum prolatae sententiæ reformidabant judicem. Nos contra, qui à crucifixo nomen & vitam omnem trahimus, effusè admodum hodie & in ævum usqve lætemur, quod is, qui de infelici descendere arbore noluit, è monumento obfignato suâ surrexit virtute atqve gloriâ. Hic ergo dies est, quem nobis fecit Dominus, quô gaudere decet & tripudiare. Nemo se à communi hocce Christianorum jubilo peccatorum conscientiam subtrahat: Nemo à publicis votis & solemnibus gratiarum actu delictorum sarcinam revocetur. Resurrexit caput, resurgent aliquando & membra. Mittamus interea antiquam ac perversam peccandi consuetudinem, malitiæ expurgemus fermentum, inque azymis pietatis ac honestatis residuos vitæ dies transeamus. Ex profundo mundi somno quam maturissimè surgamus ad decentes Victori nostro augustissimo peragendum gratias. Surgamus alacri prorsus mente manique ad pugnam cum hoste conferendam, ut & nos

vinca-

vincamus, ut perpetuò florentem nobisque promeritam æternæ vitæ impetremus coronam. Surgamus ad benignitatis rivulos in proximos quosq; largiter effundendos, siquidem Servator & suâ nobis resurrectione divitias peperit longè splendidissimas. Præprimis ovantes agnoscamus, quæ & quanta in Naturam humanam beneficia profusissimâ liberalitate libertatis nostræ Vindex contulerit, quàm clementem ac munificum resurgendo iis se exhibuerit, qui in eum verè credunt. Magnum erat fidei & amoris argumentum, quod Philæni se fratres pro sua patria vivos defodi paterentur: At quantum id, quod DEUS, quem nullò nobis benefactò obligavimus, ab iniquissimis nebulonum, nostri causâ, passus fuerit interfici? Hæc aliaque pietatem excitare nostram debent, ut infinitam Redemptoris redivivi gratiam sanctè recolamus ac religiosè veneremur. Etenim portæ inferorum dirutæ, Mors oppressa, Damnatio abolita, Vita & ἀθανασία in lucem reducta, nostræque carnis resuscitandæ tessera fides facta est. Quid multis? Quoniam CHRISTUS à mortuis surrexit, ideoque & nos surgamus: ille è sepulcro, nos à peccato, ille mane & sole oriente, nos ne sole occidente, providè caveamus: ille alacriter & cum gaudio, nos ne cunctanter & cum mœstitiâ. Hoc, ô mei, cogitate ac facite. Dabam Rigæ Liv. ipsis Paschatos vigiliis, An. O. R. CIO IOC LXXXII.